

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Терещенка Володимира Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 117 Кодексу законів про працю України

Київ
17 травня 2023 року
№ 77-3(I)/2023

Справа № 3-76/2023(151/23)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Кривенка Віктора Васильовича – головуючого, доповідача,
Петришина Олександра Віталійовича,
Філюка Петра Годосьовича,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Терещенка Володимира Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) статті 117 Кодексу законів про працю України.

Заслухавши суддю-доповідача Кривенка В.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Терещенко В.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині третій статті 8, частині третій статті 22, частині сьомій статті 43, частині першій статті 58 Конституції України (конституційність) статтю 117 Кодексу законів про працю України (далі – Кодекс).

Відповідно до оспорюваних приписів Кодексу „у разі невиплати з вини роботодавця належних звільненому працівникові сум у строки, визначені статтею 116 цього Кодексу, при відсутності спору про їх розмір підприємство, установа, організація повинні виплатити працівникові його середній заробіток за весь час затримки по день фактичного розрахунку, але не більш як за шість місяців; при наявності спору про розміри належних звільненому працівникові сум роботодавець повинен сплатити зазначене в цій статті відшкодування у разі, якщо спір вирішено на користь працівника. Якщо спір вирішено на користь працівника частково, розмір відшкодування за час затримки визначає орган, який виносить рішення по суті спору, але не більш як за період, встановлений частиною першою цієї статті“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що застосування Верховним Судом статті 117 Кодексу в остаточному судовому рішенні у його справі (постанові Верховного Суду у складі колегії суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду від 25 січня 2023 року) призвело до „порушення принципу незворотності дії закону в часі“, оскільки на момент виникнення та припинення правовідносин була чинною інша редакція статті 117 Кодексу.

Обґрунтовуючи свою позицію, Терещенко В.В. посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, на рішення Конституційного Суду України, практику Європейського суду з прав людини, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року та інші міжнародно-правові акти, а також на судові рішення у його справі.

2. Розв'язуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта

права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Аналіз конституційної скарги дає підстави для висновку, що Терещенко В.В. не обґрунтував тверджень щодо невідповідності статті 117 Кодексу приписам Конституції України.

Аргументація автора клопотання зводиться до висловлення незгоди з остаточним судовим рішенням у його справі, у тому числі з наданою Верховним Судом оцінкою обставин справи, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Терещенка Володимира Васильовича щодо

відповідності Конституції України (конституційності) статті 117 Кодексу законів про працю України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Першого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**